

Основания и основни доводи

Първо основание за обжалване: Общият съд приел, че жалбоподателят няма правен интерес, тъй като в обжалвания регламент се уточнява, че наименованието „Gouda“ е генерично. Съдържащата се в Регламента за вписване формулировка обаче била просто тавтологична. Затова, противно на становището на Общия съд, отмяната на Регламента за вписване би донесла полза на членовете на асоциацията жалбоподател, което означавало, че е налице правен интерес. Следователно жалбата пред Общия съд била допустима. По същата причина тя била и основателна. Всъщност въпросното уточнение било одобрено от нидерландските заявители. При това положение решението на Комисията все пак да не впише уточнението било незаконосъобразно.

Второ основание за обжалване: Жалбоподателят поддържал пред Общия съд, че в миналото членовете му са доставяли мляко в Нидерландия, което там е можело и вероятно е било преработвано за производството на сирена „Gouda“ и „Edam“. Общият съд не приел, че това обосновава наличие на правен интерес. Според него това твърдение било фактически невярно. Така Общият съд изопачил фактите, тъй като всъщност твърдението било вярно. Освен това Общият съд приел, че при подаването на възражението и на жалбата жалбоподателят не действал от името на „млекопроизводители“. Това също било изопачаване на фактите, тъй като при подаването на възражението жалбоподателят е действал от името на членовете си, които преработват мляко (продаваното в Нидерландия мляко било преработено) и търгуват с мляко или сирене.

Трето основание за обжалване: Общият съд приел, че отхвърлянето на възражението не обосновава наличие на правен интерес за жалбоподателя. Според него от правна гледна точка правото на възражение принадлежало не на жалбоподателя, а на Федерална република Германия. Това според жалбоподателя не отговаря на правното положение при действието на основния Регламент № 510/2006, а и, противно на становището на Общия съд, до този момент същият не се е признавал по този въпрос от гледна точка на основния регламент. Имало разлики между основния Регламент № 510/2006 ⁽²⁾ и стария регламент — Регламент (ЕИО) № 2081/92 ⁽³⁾, които Общият съд не преценил и които сочели, че при всички случаи при действието на основния регламент лицата като жалбоподателя упражняват лично право на възражение.

Четвърто основание за обжалване: Общият съд отхвърлил твърденията на жалбоподателя, че синият знак на ЕС за ЗГУ осигурява на нидерландските производители конкурентно предимство пред членовете на асоциацията жалбоподател. Това било неправилно. Всъщност наистина имало конкурентно предимство и то обосновавало правния интерес на членовете на асоциацията жалбоподател да искат отмяната на Регламента за вписване.

⁽¹⁾ ОВ L 317, стр. 22.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114).

⁽³⁾ Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 208, стр. 1).

Определение на председателя на Съда от 17 октомври 2014 г. — Европейска комисия/Румъния, въстъпили страни: Република Естония, Кралство Нидерландия

(Дело C-405/13) ⁽¹⁾

(2015/C 016/32)

Език на производството: румънски

Председателят на големия състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 260, 7.9.2013 г.
